

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 16837/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилца АА и малолетне ББ, чији је законски заступник мајка АА, обе из ..., чији је пуномоћник Татјана Раденковић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Чеда Бојанић, адвокат из ..., ради уређења модела виђања и измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужилца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж2 32/21 од 28.01.2021. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија тужилца и **УКИДА** решење Апелационог суда у Београду Гж2 32/21 од 28.01.2021. године у ставу првом изреке, у делу којим је одбачена као недозвољена жалба тужилца изјављена против одлуке из става првог изреке пресуде Основног суда у Обреновцу П2 64/17 од 04.06.2019. године којом је уређен начин одржавања личних односа малолетне тужилце и туженог.

У преосталом делу, ревизија се **ОДБИЈА** као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П2 64/17 од 04.06.2019. године, ставом првим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне тужилце и туженог тако што је одређено да ће малолетна тужилца виђати туженог оца сваки пут када тужени борави у Републици Србији, а након унапред постигнутог договора са мајком детета, тужилом АА, у терминима и на начин који одговарају дететовим навикама и рутини; да се виђање може одвијати у кући мајке, у кући оца на наведеној адреси у ... или на неутралном терену, затим током 10 дана зимског распуста и 10 дана календарског летњег распуста, по договору родитеља, а до даљег, увек у присуству мајке. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени да на име свог доприноса за дечије издржавање плаћа малолетној тужилци месечни износ од 150 евра почев од дана подношења тужбе 14.06.2017. године па убудуће док ова обавеза траје по закону или се не измени на законом прописан начин, на начин ближе одређен у овом делу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у преосталом делу преко досуђеног износа од 150 евра месечно до траженог износа од 274 евра месечно. Ставом четвртим изреке, одређено је да се мења висина

доприноса за издржавање малолетне тужиље, која је одређена ставом трећим изреке пресуде Основног суда у Обреновцу П2 287/2014 од 06.07.2015. године. Ставом петим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 32/21 од 28.01.2021. године, ставом првим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиља изјављена против става првог и другог изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда (по жалбама тужиља и туженог) и предмет враћен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиље су благовремено изјавиле ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, побијајући одлуку из става првог изреке којом је њихова жалба одбачена као недозвољена.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена применом члана 420. став 3. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), којим је прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиља делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Побијаним решењем одбачена је као недозвољена жалба тужиља изјављена против првостепене пресуде у делу којим је уређен модел виђања малолетне тужиље као ћерке и туженог као оца (став први изреке) и у делу којим је одређена висина доприноса туженог за издржавање малолетне тужиље (став други изреке), са образложењем да су тужиље у том делу успеле у спору и да зато немају правни интерес за изјављивање жалбе.

Врховни касациони суд налази да је у поступку пред другостепеним судом дошло до погрешне примене одредбе члана 378. став 3. у вези члана 389. став 1. ЗПП, па се основано ревизијом указује да је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 378. став 3. ЗПП, жалба је недозвољена, између осталог, и ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе.

Постојање правног интереса за изјављивање жалбе у сваком случају, па и у конкретном случају, подразумева постојање могућности да се по изјављеном правном леку донесе повољнија одлука за жалиоца од одлуке против које је изјављена жалба.

У конкретном случају, упоређујући садржину тужбеног захтева за уређење модела виђања малолетне тужиље са туженим оцем са којим не живи (опредељен тужбом од 09.03.2017. године) са садржином одлуке којом је уређен начин одржавања њихових личних односа (из става првог изреке првостепене пресуде), Врховни касациони суд је нашао да нема подударности захтева и одлуке, због чега се може сматрати да тужбени захтев у том делу није усвојен у целисти, односно да судска заштита није пружена тужиљама онако како су тражиле, те да имају правни интерес да се жале на такву одлуку за коју сматрају да је донета на њихову штету.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом члана 415. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, без враћања предмета другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужиља, будући да је по жалби туженог првостепена пресуда већ укинута.

У преосталом делу ревизија тужиља је неоснована, јер је другостепени суд правилно закључио да тужиље немају правни интерес да побијају одлуку о досуђеном износу на име доприноса туженог за издржавање малолетне тужиље, обзиром да је у том делу тужбени захтев усвојен, већ само одлуку у одбијајућем делу (преко досуђеног до траженог износа доприноса), која је по жалби тужиља укинута.

На основу наведеног, применом члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**